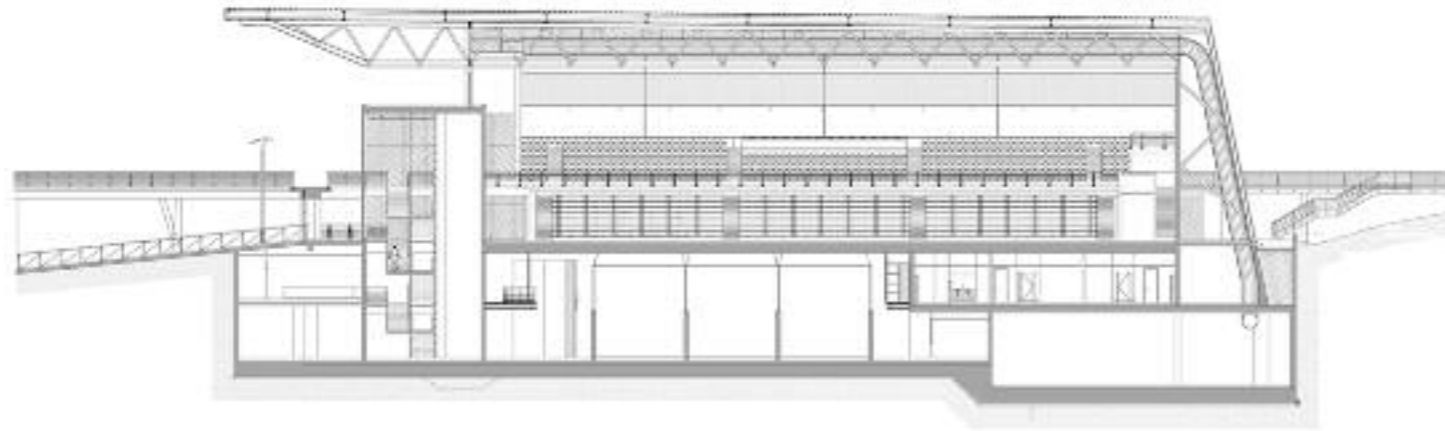

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ: Χρυσάνθος Η. Χρυσάνθου, Ηράκλης Γ. Παπαχρίστου

Ο όγκος του Αθλητικού Κέντρου εναποτίθεται στο ανάχωμα που υψώνεται πίσω του, με την οροφή του υπερυψωμένη να αιωρείται από πάνω. Οι χειρονομίες είναι πλατιές - όταν τις βλέπουμε από μακριά - και στη συνέχεια μεταμορφώνονται/παραμορφώνονται από μιας μικρότερης κλίμακας χειρισμούς: τα προεξέχοντα σκίαστρα κατά μήκος της δυτικής όψης, η λεπτομέρεια στις γυάλινες επιφάνειες, τα κιγκλιδώματα που με την κλίση τους μας προσκαλούν προς τον εσωτερικό όγκο, το υπογάστριο της οροφής να ξετυλίγεται από τις βαθιές σκιές σαν μια εκτεθειμένη, συστρεφόμενη κατασκευή. Η βαρύτητα της μελέτης μετεξελίσσεται σε μια πτυχωμένη επιφάνεια που σχηματίζει η οροφή, η οποία προεκτείνει την έκτασή της μέχρι τις εξω-

τερικές αθλητικές εγκαταστάσεις, οι οποίες αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της ενότητας. Ένα ελαφρύ ανασήκωμα του μετώπου, μια διακοπή στην κορυφογραμμή, αποτελεί άλλη μια νύξη για τον ανάλαφρο χαρακτήρα των στοιχείων που σμίγουν για να δημιουργήσουν την οροφή... μια έντονη αντίθεση προς τον όγκο του κτηρίου από κάτω, που γίνεται πιο αισθητή μέσα από τη διαφοροποίηση, τη διακοπή του υλικού. Η υπερυψωμένη διάβαση που διασχίζει δυο πλευρές του κτηρίου περιγράφει και αναφέρεται στα γύρω στοιχεία και γεγονότα της Πανεπιστημιούπολης. Η γλώσσα αυτής της αρθρωτής κατασκευής: ξύλο πάνω σε μέταλλο - συνδιαλέγεται με την κλίμακα και το ύψος των παραπετασμάτων και σκιάστρων που χρησιμοποιούνται για να

προστατεύονται τα ευάλωτα σημεία της μελέτης, από πλευράς βιοκλιματικής προσέγγισης. Η ανακλινόμενη οροφή του κτηρίου προβάλλει περιμετρικά του κυρίως όγκου του, δημιουργώντας μια βαθιά σκιά που αγκαλιάζει το κτιριακό σύνολο. Καθώς μπαίνει κάποιος στον όγκο του κτηρίου μέσα από πλατιά ανοδικά και καθοδικά επίπεδα, συναντά πληθώρα διαφόρων εμπειριών. Στα ανώτερα επίπεδα όπου βρίσκεται η κύρια αίθουσα βλέπουμε μια έκταση από κυρτούς υαλοπίνακες, όπου το υπογάστριο των κερκίδων δημιουργεί ένα πρίσμα στο χώρο που μεγεθύνει τη γεωμετρία των όγκων - ένας συγκερασμός απελευθέρωσης και περιορισμού. Δημιουργείται περαιτέρω μια αλληλενέργεια με το

εξωτερικό τοπίο μέσα από τα τζάμια της νότιας όψης του ίδιου του αθλητικού κέντρου - τραχύ γυμνό σκυρόδεμα σε αντίθεση με τη στιλπνή διαφάνεια. Τα σπλάχνα του κτηρίου, ουσιαστικά κάτω από την επιφάνεια της γης, είναι συμπαγής, ανεξάρτητοι όγκοι, όπου τα ανοίγματα, οι αναφορές και τα κενά δημιουργούν μια εντυπωσιακή αίσθηση του χώρου, η οποία τονίζεται από τον μειωμένο, λιτό φωτισμό, τις κεκλιμένες επιφάνειες και τους αιωρούμενους όγκους. Το πλήρες ύψος των χώρων χρησιμοποιείται σαν μια οντότητα που τροφοδοτεί όλα τα άλλα. Πρόκειται για μια μελέτη που επιτρέπει στο άτομο ή στην ομάδα να απλώσουν το δικό τους χαρακτήρα, σαν σκιά πάνω στους τοίχους.

